

POSTANOWIENIE

Dnia 13 stycznia 2014 r.

Sąd Okręgowy w Poznaniu w Wydziale XVI Karnym w składzie:

Przewodnicząca: SSO Agnieszka Kędzierska

Protokolant: Sędzia przewodnicząca

przy udziale Prokuratora Prok. Okręg. w Poznaniu Artura Domańskiego

po rozpoznaniu w sprawie skazanego P. S. (1)

wniosku w przedmiocie wydania wyroku łącznego

postanawia

1. na podstawie art. 572 k.p.k. i art. 17 § 1 pkt 7 k.p.k. umorzyć postępowanie.
2. na podstawie art. 632 pkt 2 k.p.k. kosztami postępowania obciążyć Skarb Państwa.
3. na podstawie § 14 ust. 5, § 16, § 19 i § 20 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. Nr 163, poz. 1348) zasądzić od Skarbu Państwa na rzecz adwokata A. F. kwotę 147,60 zł (w tym 23 % VAT) tytułem zwrotu kosztów nieopłaconej, udzielonej skazanemu pomocy prawnej z urzędu.

UZASADNIENIE

W dniu 6 grudnia 2013 roku do Sądu Okręgowego w Poznaniu wpłynął wniosek skazanego P. S. (1) o wydanie wyroku łącznego, obejmującego kary orzeczone w wyrokach wydanych w sprawach: XVI. K. 105/12 Sądu Okręgowego w Poznaniu, XXIII. K. 374/05 Sądu Rejonowego w Poznaniu oraz III. K. 501/05 Sądu Okręgowego w Poznaniu.

W uzasadnieniu skazany stwierdził, że chciałby odnowić kontakt i uczestniczyć w wychowaniu dziecka, które ma 8 lat i obecnie mieszka ze swoją matką. Jednocześnie, P. S. stwierdził, że jego zachowanie w Zakładzie Karnym jest poprawne, a nadto okazał żal z popełnionych przez siebie czynów.

Sąd Okręgowy ustalił z urzędu, iż P. S. (1) był karany następującymi wyrokami:

1. Sądu Rejonowego w Poznaniu z dnia 22 kwietnia 2005r. w sprawie XXIII. K. 374/05 K za przestępstwo z art. 13 §1 kk w zw. z art. 280 § 1 kk, popełnione w dniu 11 grudnia 2004r., na karę 2 lat pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 4 lat próby oraz grzywnę w wysokości 80 stawek dziennych przy ustaleniu wysokości jednej stawki na kwotę 10 złotych,

przy czym, postanowieniem Sądu Rejonowego w Poznaniu z dnia 23 maja 2006 roku w sprawie XXIV. Ko. 1977/06 zarządzono wykonanie kary 2 lat pozbawienia wolności;

2. Sądu Rejonowego w Poznaniu z dnia 1 grudnia 2005r., w sprawie XXIII. K. 2420/05, za przestępstwa:

a) z art. 280 § 1 kk w zw. z art. 283 kk, popełnione w dniu 23 lipca 2005r., na karę 1 roku pozbawienia wolności oraz grzywnę w wysokości 40 stawek dziennych przy ustaleniu wysokości jednej stawki na kwotę 10 złotych,

b) z art. 191 § 1 kk, popełnione w dniu 22 lipca 2005 roku, na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności,

przy czym, orzeczone kary pozbawienia wolności połączone i wymierzono karę łączną 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 4 lat próby, a postanowieniem Sądu Rejonowego w Poznaniu z dnia 28 września 2006 roku, w sprawie XXIV. Ko. 4335/06 zarządzono wykonanie kary zastępczej 20 dni pozbawienia wolności, w zamian za nie uiszczoną karę grzywny w wysokości 40 stawek dziennych;

3. Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 29 maja 2006r., w sprawie III. K. 501/05, za przestępstwo z art. 280 § 2 kk, popełnione w dniu 14 listopada 2005r., na karę 4 lat pozbawienia wolności.

4. Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 4 lipca 2012r., w sprawie XVI. K. 105/12, za przestępstwo z art. 280 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk, popełnione w dniu 21 marca 2012 r., na karę 4 lat pozbawienia wolności.

Po rozpoznaniu wniosku skazanego, postanowieniem z dnia 6 października 2008 roku, wydanym w sprawie III. K. 166/08, Sąd Okręgowy w Poznaniu umorzył postępowanie w przedmiocie wydania wyroku łącznego. W uzasadnieniu postanowienia, Sąd podkreślił, iż brak jest podstaw do połączenia w wyroku łącznym wszystkich kar wymierzonych skazanemu wyrokami: Sądu Rejonowego w Poznaniu w sprawie XXIII. K. 374/05, Sądu Rejonowego w Poznaniu w sprawie XXIII. K. 2420/05 oraz Sądu Okręgowego w Poznaniu w sprawie III. K. 501/05.

Sąd zważył, co następuje:

Wniosek skazanego nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z treścią art. 569 § 1 kpk wyrok łączny wydaje się jeżeli zachodzą warunki do orzeczenia kary łącznej w stosunku do osoby prawomocnie skazanej wyrokami różnych sądów. Karę łączną zaś, w myśl przepisu art. 85 kk orzeka się, jeżeli sprawca popełnił dwa lub więcej przestępstw, zanim zapadł pierwszy – chociażby nieprawomocny – wyrok co do któregośkolwiek z tych przestępstw i wymierzono za nie kary tego samego rodzaju lub inne podlegające łączeniu, biorąc za podstawę kary z osobna wymierzone za zbiegające się przestępstwa.

W stosunku do P. S. wydano 4 wyroki, w których orzeczono kary jednostkowe mogące stanowić podstawę kary łącznej. Jednakże, możliwość połączenia kar orzeczonych w 3 wyrokach: Sądu Rejonowego w Poznaniu w sprawie XXIII. K. 374/05, Sądu Rejonowego w Poznaniu w sprawie XXIII. K. 2420/05 oraz Sądu Okręgowego w Poznaniu w sprawie III K 501/05, była przedmiotem postępowania o wydanie wyroku łącznego, prowadzonego przez Sąd Okręgowy w Poznaniu w sprawie III. K. 166/08. W wyniku tego postępowania prawomocnie orzeczono, iż nie ma warunków do połączenia kar orzeczonych w tychże wyrokach. W konsekwencji, w toku obecnego postępowania, Sąd zobowiązany był do ustalenia, czy istnieje możliwość połączenia kary orzeczonej w sprawie XVI. K. 105/12, Sądu Okręgowego w Poznaniu z jakąkolwiek inną karą jednostkową orzeczoną wobec P. S..

Sąd Okręgowy wskazuje w tym miejscu, iż czyn, za który P. S. został skazany w sprawie XVI. K. 105/12 popełniony został w dniu 21 marca 2012 roku, natomiast wyroki w pozostałych sprawach dotyczących tego skazanego były wydawane odpowiednio w dniach: 22 kwietnia 2005r. w sprawie XXIII. K. 374/05 K, 1 grudnia 2005 roku, w sprawie XXIII. K. 2420/05 oraz 29 maja 2006 roku w sprawie III. K. 501/05. W konsekwencji, w odniesieniu do żadnego z trzech poprzednich wyroków nie został spełniony warunek „popełnienia przestępstwa zanim zapadł pierwszy wyrok”. Czyn, za który orzeczona została kara w sprawie XVI. K. 105/12 został popełniony bowiem po wydaniu wszystkich wcześniejszych wyroków skazujących P. S. za przestępstwa.

W konsekwencji, wobec stwierdzenia, iż co do części kar orzeczonych wobec P. S. zachodzi ujemna przesłanka procesowa w postaci powagi rzeczy osądzonej – możliwość połączenia tych kar była przedmiotem prawomocnego rozstrzygnięcia Sądu Okręgowego - a także wobec ustalenia braku przesłanek do wydania wyroku łącznego obejmującego karę orzeczoną w postępowaniu XVI. K. 105/12, na podstawie art. 572 k.p.k. oraz art. 17 § 1 pkt 1 k.p.k. Sąd umorzył postępowanie – punkt 1 części rozstrzygającej.

O kosztach postępowania, w tym o kosztach pomocy prawnej udzielonej przez obrońcę z urzędu, orzeczono na podstawie przepisów wskazanych w punkcie 2 i 3 części rozstrzygającej postanowienia.

SSO Agnieszka Kędzierska